एतेन युध्यमानस्य यत्तः संयच्छ मे हयान् । ततोऽभ्यवहदव्यग्रो वैराटिः सव्यसाचिनं ।
यत्रातिष्ठत् कृपो राजन् योत्स्यमानो धनञ्जयं ।
इति श्रीमहाभारते विराटपर्व्वणि गोहरणपर्व्वणि अर्ज्जुनकृपसङ्ग्रामे पञ्चपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५५ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तान्यनीकान्यदृश्यन्त कुरूणामुग्रधन्विनां । संसर्पन्ते यथा मेघा घर्म्मान्ते मन्दमारुताः ।
अभ्यासे वाजिनस्तस्थुः समारूढाः प्रहारिणः । भीमरूपाश्च मातङ्गास्तोमराङ्कुशचोदिताः । १७५०
महामात्रैः समारूढा विचित्रकवचोज्ज्वलाः । ततः शक्रः सुरगणैः समारुह्य सुदर्शनं ।
सहोपायात्तदा राजन् विश्वाश्विमरुतां गणैः । तद्देवयक्षगन्धर्व्वमहोरगसमाकुलं ।
शुशुभेऽभ्रविनिर्मुक्तं ग्रहाणामिव मण्डलं । अस्त्राणाञ्च बलं तेषां मनुष्येषु प्रयुञ्जतां ।
तच्च घोरं महद्युद्धं कृपार्ज्जुनसमागमे । द्रष्टुमभ्यागता देवा विमानैः स्वैः पृथक् पृथक् ।
शतं शतसहस्राणां यत्र स्थूणा हिरण्मयी । मणिरत्नमयीचान्या प्रासादमुपधारयत् । १७५५
ततः कामगमं दिव्यं सर्व्वरत्नविभूषितं । विमानं देवराजस्य शुशुभे खेचरं शुभं ।
तत्र देवास्त्रयस्त्रिंशत्तिष्ठन्ति सहवासवाः । गन्धर्व्वा राक्षसाः सर्प्पाः पितरश्च महर्षिभिः ।
तथा राजा वसुमना बलाक्षः सुप्रतर्द्दनः । अष्टकश्च शिबिश्चैव ययातिर्नहुषो गयः ।
मनुः पूरूरघुर्भानुः कृशाश्वः सगरो नलः । विमानन्देवराजस्य समदृश्यन्त सुप्रभाः ।
अग्नेरीशस्य सोमस्य वरुणस्य प्रजापतेः । तथा धातुर्व्विधातुश्च कुबेरस्य यमस्य च । १७६०
अलम्बुषोग्रसेनानां गन्धर्व्वस्य च तुम्बुरोः । यथाभागं यथोद्देशं विमानानि चकाशिरे ।
सर्व्वदेवनिकायाश्च सिद्धाश्च परमर्षयः । अर्ज्जुनस्य कुरूणाञ्च युद्धं द्रष्टुमुपागताः ।
दिव्यानां तत्र माल्यानां गन्धः पुष्पोऽथ सर्व्वशः । प्रससार वसन्तादौ वृक्षाणामिव पुष्पिणां ।
आतपत्राणि वासांसि ध्वजाश्च व्यजनानि च । तत्र रत्नानि देवानां समदृश्यन्त तिष्ठतां ।
उपाशाम्यद्रजो भीमं सर्व्वं व्याप्तं मरीचिभिः । दिव्यान्गन्धानुपादाय वायुर्योधानसेवत । १७७५
प्रभासितमिवाकाशं चित्ररूपमलङ्कृतं । सम्पतद्भिः स्थितैश्चापि नानारत्नावभासितैः ।
विमानैर्व्विविधैश्चित्रैरुपानीतैः सुरोत्तमैः । वज्रभृच्छुशुभे तत्र विमानस्थः सुरैर्वृतः ।
बिभ्रन्माला महातेजाः पद्मोत्पलसमायुतां । विप्रेक्षमाणो वज्रभिर्न्नाट्यत्सूनुमाहवे ।
इति श्रीमहाभारते विराटपर्व्वणि गोहरणपर्व्वणि देवागमने षट्पञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५६ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ दृष्ट्वा व्यूढान्यनीकानि कुरूणां पाण्डुनन्दनः । तत्र वैराटिमामन्त्र्य पार्थो वचनम ब्रवीत् ।
जाम्बुनदमयी वेदी ध्वजे यस्य प्रदृश्यते । तस्य दक्षिणतो याहि कृपः शारद्वतो यतः । १७८०
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ धनञ्जयवचः श्रुत्वा वैराटिस्त्वरितस्तदा । हयान् रजतसङ्काशान् हेमभाण्डानचोदयत् ।
आनुपूर्व्या तु तत्सर्व्वं जवमास्थाय चोत्तमं । प्राहिणोच्चन्द्रसङ्काशान् कुपितानिव तान् हयान् ।
स गत्वा कुरुसेनायाः समीपं हयकोविदः । पुनरावर्त्तयामास तान् हयान् वातरंहसः ।
प्रदक्षिणमुपावृत्य मण्डलं सव्यमेव च । कुरून् संमोहयामास मत्स्यो यानेन तत्त्ववित् ।